

A Szentatya, Ferenc pápa üzenete a gyermekek 1. világnapjára

2024. május 25–26.

Megjegyzés:

A szöveg kiemelései szubjektív segítség.

Német fordítás:

https://www.vatican.va/content/francesco/de/messages/bambini/documents/20240302_messaggio-bambini.html

Kedves Lányok és kedves Fiúk!

Közeledik a nektek szentelt első világnap: május 25–26-án lesz Rómában. Ezért gondoltam, hogy üzenetet küldök nektek. Örülök, ha megkapjátok, és hálás vagyok mindazoknak, akik segítenek eljuttatni hozzátok.

Mindenekelőtt személyesen *mindegyiteknek* címzem, neked, kedves leány, és neked, kedves fiú, mert „**drága és becses**” vagy **Isten szemében** (vö. Iz 43,4), ahogy a Biblia tanítja, és ahogy Jézus is számos alkalommal tanújelét adta.

Ugyanakkor *mindenkinek* címzem ezt az üzenetet, mert fontosak vagytok, és mert *együttesen*, közel és távol élők, kifejezitek közös vágyunkat a növekedésre és a megújulásra. Emlékeztettek bennünket arra, hogy **mindannyian gyermekek és testvérek vagyunk**, hogy mindannyian azért élünk, mert valaki világra hozott, és hogy nem tudunk növekedni mások nélkül, akiknek szeretetet adhatunk és akiktől szeretetet kaphatunk (vö. *Fratelli tutti* enciklika, 95).

Ti mindannyian, kedves lányok és fiúk, **öröme vagytok szüleiteknek és családotoknak, de öröme az emberiségnek és az Egyháznak is**, ahol mindenki egy-egy szem egy nagyon hosszú láncban, amely a múltból indulva és a jövőbe nyúlva az egész világot átfogja. Ezért azt ajánlom, hogy **mindig figyelmesen hallgassátok meg a felnőttek történeteit: édesanyátok, édesapátok, nagyszüleitek és dédszüleitek történeteit**. Kérem, ne feledkezzetek meg azokról, akik közületek, bár még nagyon fiatalok, már betegséggel és nehézségekkel küzdenek kórházban vagy az otthonukban; akik a háború és az erőszak áldozatai, akik éheznek és

szomjaznak, akik az utcán élnek; akiket elszakítanak szüleiktől, és akik katonaként harcolni vagy menekülni kényszerülnek; akik nem járhatnak iskolába, akik bűnbándáknak, a kábítószernek vagy a rabság más formáinak, vagy visszaélésnek az áldozatává válnak. Röviden, mindazokról a gyermekekről, akiket ma is kegyetlenül megfosztanak a gyermekkortól. Hallgassátok meg, sőt, hallgassuk meg őket, mert szenvedéseiken keresztül a valóságról beszélnek nekünk, könnyekben megtisztult szemmel és azzal a jó utáni fáradhatatlan vágyakozással, amely azoknak a szívében éled, akik a maga valóságában látták a gonosz rútságát.

Kis barátaim, ahhoz, hogy mi magunk megújuljunk és megújítsuk a világot, nem elég, ha egymással közösségekben vagyunk: **egységben kell lennünk Jézussal. Tőle sok bátorságot kapunk:** ő mindig közel van hozzánk, Lelke előttünk jár és kísér bennünket utunkon. Jézus azt mondja nekünk: „Íme, újjáteremtek mindent!” (Jel 21,5); ezt a gondolatot választottam első világnapotok témájául. Ezek a szavak arra hívnak bennünket, hogy a Lélek által bennünk és körülöttünk teremtett újdonságot olyan buzgón fogadjuk, mint a gyermekek. Jézussal együtt új emberiségről álmodhatunk és testvéribb, közös otthonunkra jobban figyelő társadaloméért dolgozhatunk. Ez olyan egyszerű dolgokkal kezdődik, mint mások üdvözlése, az engedélykérés, a bocsánatkérés vagy a köszönetmondás. A világot elsősorban apró dolgok által tudjuk átalakítani, és nem szabad szégyellnünk, hogy csak kis lépéseket teszünk. Sőt, kicsiségünk emlékeztet arra, hogy magunkban gyengék vagyunk és az egy test tagjaiként szükségünk van egymásra (vö. Róm 12,5; 1Kor 12,26).

És még ennél is többről van szó. **Valójában önmagunkban nem is tudunk boldogok lenni, kedves lányok és fiúk, mert az öröm annyira növekszik, amennyire megosztjuk:** abból születik, hogy hálát érzünk az ajándékokért, amelyeket kapunk és másokkal megosztunk. Ha csak magunknak tartjuk meg, amit kaptunk vagy ha nagy hisztit csapunk, hogy ezt vagy azt az ajándékot megkapjuk, akkor valójában megfélemlünk arról, hogy mi magunk vagyunk a legnagyobb ajándék, egymás számára: mi vagyunk „Isten ajándéka”. **A többi ajándék szükséges, igen, de csak azért, hogy segítsen közösségekben lenni. Ha nem erre a célra használjuk őket, örökké boldogtalanok és elégedetlenek leszünk.**

De amikor együtt vagyunk, minden más! Gondoljatok a barátaitokra: milyen jó velük lenni otthon, az iskolában, a plébánián, a hittanon, bárhol; velük játszani, énekelni, új dolgokat felfedezni, szórakozni, mindannyian együtt, úgy, hogy senki sem marad ki. A barátság gyönyörű dolog, és csak így növekszik: a megosztásban és a megbocsátásban, türelemmel, bátorsággal, kreativitással és fantáziával, félelem és előítéletek nélkül.

És most szeretnék elárulni nektek egy fontos titkot: **ahhoz, hogy igazán boldogok legyetek, imádkozni kell – sokat imádkozni, mindennap, mert az ima közvetlenül összeköt bennünket Istennel,** fényel és melegséggel tölti meg a szívünket, és segít mindent bizakodóan és derűsen tenni. Jézus is mindig az Atyához imádkozott. És tudjátok, hogyan szólította? Az anyanyelvén egyszerűen *Abbának* szólította, ami annyit jelent, hogy *atyám, apám, papám* (vö. Mk 14,36). Tegyük mi is így! Akkor

mindig érezni fogjuk az ő közelségét. Maga Jézus ígérte ezt nekünk, amikor azt mondta: „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20).

Kedves lányok és fiúk, tudjátok, hogy májusban nagy számban leszünk Rómában, együtt a világ minden tájáról érkező gyerekekkel! Ahhoz, hogy jól felkészüljünk, azt javaslom, imádkozzatok azokkal a szavakkal, amelyeket Jézus tanított nekünk: *a Miatyánk szavaival. Imádkozzátok* el minden reggel és minden este, majd a családban is, szüleitekkel, testvéreitekkel és nagyszüleitekkel. De ne csak betanult szövegként, nem! Hanem úgy, hogy *elgondolkodtok azokon a szavakon*, amelyeket Jézus tanított nekünk. Jézus hív bennünket, és azt akarja, hogy vele együtt főszereplői legyünk ennek a világnapnak, és vele együtt dolgozzunk egy új, emberibb, igazságosabb és békésebb világért.

Ő, aki odaadta magát a kereszten, hogy mindannyiunkat szeretetben összegyűjtsön, ő, aki legyőzte a halált és kiengesztelt bennünket az Atyával, *folymatni akarja a művét az Egyházban, általunk. Gondolkodjatok el ezen*, különösen azok, akik most készültök elsőáldozásra.

Szeretteim, Isten, aki öröktől fogva szeret bennünket (vö. Jer 1,5), úgy tekint ránk, mint a legszeretőbb édesapa és a leggyengédebb édesanya. Soha nem feledkezik meg rólunk (vö. Iz 49,15), mindennap mellettünk áll és megújít bennünket Lelkével.

Imádkozzunk együtt Szűz Máriával és Szent Józseffel ezekkel a szavakkal:

*Jöjj, Szentlélek,
mutasd meg nekünk szépségedet,
mely a földön élő gyermekek arcán tükröződik!
Jöjj, Jézus,
aki megújítasz mindent,
aki az Atyához vezető út vagy,
jöjj és maradj velünk!
Ámen.*

Kelt Rómában, a Lateráni Szent Jánosnál, 2024. március 2-án.

Ferenc